

Dijous: variació vocàlica (I)*(ALDC, III, L 41. Dijous)*

Centrem el nostre comentari en el tractament de la vocal tònica. L'evolució normal, i la més extensa, és *dij[ɔ]us*, amb una [ɔ] procedent de la ò llatina (com *c[ɔ]s* > llat. CŎRPUS, *j[ɔ]c* > llat. JŎCU, etc.). Però en alguns punts del cat. principatí i del valencià, el diftong [ɔw] ha passat a [ow], tancament per una assimilació, mentre que en el cat. septentrional en realitat correspon a [o], que, per un procés

evolutiu específic (veg. *PALDC*, II, mapa 106) o per oposar-se en el vessant velar a [a] i a [u], es confon de fet amb una /e/ tancada. *Dij[a]us*, propi de punts extrems meridionals alacantins (com *n[a]u* < *n[ɔ]u*; *p[a]u* < *p[ɔ]u*, veg. mapa 278), és resultat d'una dissimilació. Per a les var. de la palatal, veg. mapa 311.

